

Liikaako opintotukea

Ministerit kiistelevät keskenään, pitääkö opintotukea korottaa ja paljonko. Vai nostetaan tuloarvoja, joista opintotuki alkaa rapista. Nyt verollinen opintoraha on 259 euroa kuussa. Huhhujaa, aika paljon!

Opiskelin 60-luvun loppupuoliskolla Helsingin seudulla kaukana kotoa. Siihen aikaan asuttiin solumaisesti. Isohkosta oleskelutilasta aukeni ovet neljään huoneeseen, joissa kussakin bunkkasi ja yritti opiskella kaksi karjua. Pieni keittiö ja pesutilat olivat yhteiset. Vuokra ei ollut kummoinen, muistaakseni satakunta markkaa kuussa.

Aulassa kökötti isohko pöytä ja ympärillä sohva ja pari tuolia. Jos useampi halusi istuskella, täytyi tuoda huoneesta omat pallit. Paljon istuskeltiinkin ja opittiin elämää. Siinä sivussa opin jopa pelaamaan melko hyvin bridgeä.

Tilasimme soluun Hesarin ja jonkin muunkin lehden. Ja tilailtiin muutakin. Niinä hyvinä aikoina panimot toimittivat soitosta koreittain olutta kotiovelle. Nelosta tai kolmosta. Vetelimme keittokomeron seinässä riippuvaan vihkoon viivoja ja soitimme vuorollamme uutta. Mutta ei se mitään ryypiskelyä ollut.

Rahat riittivät! Ja valmistuttiinkin säädetyssä ajassa.

Ensimmäiseksi lukuvuodeksi sain henkilötakauksen avulla 2000 mk lainaa. Sattuineesta syystä muistan, että pankkivirkailijan palkka oli tuolloin reilut 600 mk kuussa. Sinä vuonna ei vielä tullut kummempia muita tuloja paitsi vähäsen joulunajan hantti-hommasta teeveehoolla.

Ensimmäisen lukuvuoden jälkeen työskentelin kesän rakennuksella ja tienasin nelisen tonnia puhtaana. Mutta ei se vielä mitään. Kämpäkaverini nettosi asvaltti-hommista samana aikana viisi tonnia. Seuraavan vuoden opiskelurahat oli siis turvattu. Voi jopa pistäytyä vähän tantsuissa ja tarjota tytöille jaffaa.

Sitten rupesi kesähommien päälle tuppaamaan pienimuotoista assistentin työtä muitakin tilapäishommia. Elämä alkoi kunnolla luonnistaa. Lainat jäivät. Piti ostaa autonkin, volkkari kahdella tonnilla. Kärrystä tosin paloi parin kuukauden köröttelyn jälkeen kytkin, jonka uusiminen Tapiolan merkkikorjaamossa maksoi hirveät 167 mk.

Nykyinen opintoraha olisi noina aikoina vastannut lähes kahtasataa markkaa. Jos tähän kaikkeen ylellisyyteen olisi tullut vielä sellainen summa kuussa avustusta, sitä hän olisi voinut sortua kasinotalouden airueksi.

Runsasta opintotukea perustellaan nyt sillä, että opiskelijat valmistuisivat nopeammin, kun ei tarvitsisi käydä töissä. Kattia kanssa. Pienet sivuhommat vaan piristävät, avartavat ja lisäävät vauhtia. Ja opiskelijat, luonnolliset patkätyöläiset ovat mitä halutuinta orjatyövoimaa.

No, vakavasti, jos saisin itse päättää verojeni suuntaamisesta, panisin kyllä aika ison osan kouluihin, koulutukseen, tutkimustoimintaan ja opiskelijoiden elämän tukemiseen. Ja loput vaikka oopperaan ja muuhun hyödylliseen. Urheiluun jäisi vähemmän.

pajen